

ki so jima bili kot domoljubi znani, kjer in kedar je bilo mogoče. Ko so dijaki necega dne javno brali slovensk list, izrazil se je ravnatelj, da tako ravnajo le „puntarji“. Zabičil je to ostro, iz ust pa mu je prišla priljubljena beseda „consilium abeundi“. A to mu še ni bilo dovolj. Dijakom višega razreda prepovedal je obiskavati veselice narodne čitalnice; slobodno pa jim je bilo, zahajati na najbolj obskurne veselice naših nasprotnikov.

Njegov adlatus pa je tudi dobro izvrševal posel svoj. Ob vsaki priložnosti kazal je, kako „spoštuje“ slovenski narod. Koncem šolskega semestra se je o Slovencih tako izrazil: „Das sind am ende nur selbstsüchtige leute, die nur ihre selbstsüchtigen zwecke verfolgen. Diese leute haben ja noch keine erfahrung; sie waren ja nur in Krain und wissen von der welt nichts.“ Tako hočejo nekateri Nemci izrežati mladino slovensko! Tedaj je tudi ta izrek pozabljivosti rešen.

Šolsko leto bližalo se je svojemu koncu. Vršile so se tedaj volitve v deželni zbor. Zbog strašanskega pritiska zmagal je kandidat nasprotne stranke. In tudi ravnatelj se je tedaj laskal svojim profesorjem, naj volijo nasprotnega kandidata. A njegov glas je ostal glas upijočega v puščavi. Ogromna večina profesorjev volila je pošteno po lastnem prepričanju!

Takrat pa so se godile čudne stvari! Žandarji stražili so dva večera zapored dijake. Zatoženi so bili dijaki celó pri sodnji. Podtikali so jim, da so na dan volitve v družbi narodnjakov storili se krivi razžaljenja Nj. veličanstva in veleizdaje. Al preiskava je spravila na dan, da se kaj tacega ni zgodilo.

Ko se je začelo zopet šolsko leto, je ljubeznjivi ravnatelj poklical vse dijake, ki so bili za časa volitve v družbi dveh narodnjakov ter jim očital, kakor da so Bog vé kaj storili. Bil je celó tako predrzen, da je dijaka izpraševal o nekem narodnem profesorju, ki mu zbog svojega značaja ni bil nikdar po volji. Hotel je menda spodkopati čast narodnemu profesorju, a varal se je. Le čudili smo se, kako respektira čast svojih profesorjev. Z dijaki se ve da ni mogel družega storiti kakor jih na nekoliko ur zapreti dati.

Naj končamo! Namen teh vrstic je edini ta: pokazati, kako gospodarijo na slovenskih gimnazijah nekateri oholi tujci. Narodnim profesorjem sitnosti napravljati, narodne dijake proganjati, to je naloga tacih ljudi. Dijakom celó prepovedujejo podpirati domače slovstvo ter jih indirektno odganjajo od branja domačih knjig in časopisov; uničili bi radi v dijaških srcih narodno zavest in ljubezen do domovine. Zato gorjé mu, kdor jim v tem obziru ni po volji.

Tak je bil položaj na nekaterih naših srednjih šolah! Ostal bo pa tak, dokler se ne bodo premestili iz naših šol taki elementi, ki ne morejo zakriti svojega sovraštva do Slovenstva, čemur živa priča še ne davno je bil glasoviti Vesteneck, katerega sta neki spremljevala dva profesorja, v kazini ljubljanski. Slovensko občinstvo pa naj iz tukaj podanih po vse resničnih črtic sodi, kako prijetno življenje imajo pod tacim ravnateljstvom narodni profesorji in dijaki!

x+y+z.

Obravnave deželnih zborov.

Deželni zbor Štajarski.

Obravnala se je v tej seji 7. dne t. m. tudi nadloga, ki jo trtna uš prizadeva nekaterim vinogradom štajarskim; bilo je sprejetih mnogo predlogov in med temi tudi ta, da naj stroške za odvrnitev te nadloge poplačuje država. — Potem se je pričela živahna raz-

prava o tem, da se ohrani podkovska šola v Gradci. Poslanec Heilsberg je vlado ostro prijel zato, da za živinozdravniške šole na Štajarskem nič ne stori. Ces. namestnik zagovarja vlado in pravi, da za kmetijske potrebščine štajarska dežela vsako leto prejme 18.000 gold. — Na interpelacijo slovenskega poslanca Kukovca, ali se bo na slovenščino kaj oziralo pri učilnicah, ki stojé na slovenskih tleh, odgovoril je deželni odbornik Schreiner, da deželni odbor ne dela razločka med slovenskim in nemškim prebivalstvom (??), sicer pa da on ne pozna nobenih slovenskih tal, ampak le deželo štajarsko. — Pri razpravi o spremembi uprave je razvijal Herman svoje federalistične nazore, ter med drugim rekel, da je treba, da viša moč med narode poseže in vsakemu svoje pravice odkaže. Proti Hermanu je govoril baron Čok, ter ga hotel osmešiti; ob enem je našo stranko hudo grdil in opravljal. Herman mu odgovori: „Prepir med deželami ne bo končan, dokler ga ne odstrani viša moč. Narodi ne morejo čakati, kdaj se bo kolovodjem ustavovercev zljubilo, odnehati od svojega nasprotovanja in zanikovanja.“ Obveljal je se ve da predlog ustavoverske večine, da zbor odbija način, po katerem vlada namerava pričeti upravno reformo. — 8. dne t. m. je zbor uže končal svoje zborovanje, za katero ni potreboval več ko 4¹/₂ tedna. Primanjka ve bode prihodnje leto dežela štajarska imela zopet 2 milijona gold. Liberalno gospodarstvo!

Deželni zbor gornje-avstrijski.

To Vam je bil ropot v Linškem zboru! O predlogu, v katerem vlada želi zvedeti mnenje zborovo, kako bi se odpravil dvalizem v upravni reformi, je liberalni poslanec Göllerich, glasoviti občinski pisár iz Welsa, zarenčal svoj napad na ministra Taafea, češ, „da ne potrebujemo reforme politične uprave, ampak treba nam je reforme notranje politike!“ — Sicer se je mislilo, da politična uprava in pa notranja politika je zeló ena in ista reč, al zdaj Welški „šribar“ podučuje svet, da to ni vse eno.

Deželni zbor Kranjski.

V zadnjih sejah se je po predlogu finančnega odseka, v katerem zdaj ne sedí noben narodeu poslanec, vitez Vesteneck pa zopet sodeluje, brez debate reševalo mnogo gospodarskih računov in proračunov, pa tudi več mnogovrstnih peticij. — Predlog deželnega odbora, naj dežela, kateri je hranilnica kranjska za stavbo novega muzeja, kateremu bode ime „Rudolfinum“, darovala 100.000 gold., dodá 100.000 gold. iz svoje blagajnice, se je izročil finančnemu odseku v prevdarek in poročanje. — Ledenica, katera stojí na vrtu deželne bolnišnice, pa je lastnina mestna, se ima od mesta kupiti za 1200 gold., za popravo njeno pa je bilo dovoljeno še 800 gold. vzeti iz deželne blagajnice. — Prošnja dr. Prajnica, asistenta v deželni norišnici na Studenci, naj se njegova služba za stalno službo priznava, je bila vslišana z 800 gold. letne plače, s 43 gold. 20 kr. pobotnine za postrežbo in kurjavo in pa petletnicami po 50 gold.

V seji 8. dne t. m. je deželni zbor kranjski gosp. Stampfelnu izrekel zahvalo dežele kranjske za tistih 100 000 gold., katere je daroval ne za sinove vse kranjske dežele, ampak čisto samo za Kočevanje prav v smislu nemškega „schulvereina“, da bi jih varoval poslovenjenja; ustanovno pismo neki celó določuje, da duhovnik štipendist ne sme postati. Za predlog zahvale so glasovali tudi slovenski poslanci, čeravno bi bili s svojim odhodom lahko storili, da bi bili za tak enostranski dar se zahvalili samo deutschkranjerji.